

Sygnatura akt: V W 701/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie V Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Rejonowego Cezary Jankowski

Protokolant – Anna Sobańska

przy udziale oskarżyciela z Drugiego Urzędu Skarbowego w Szczecinie – Iwony Sieragi

bez udziału prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2019r. sprawy przeciwko:

E. M. – córce H. i J. z domu P.,

ur. (...) w S.

oskarżonej o to, że:

będąc osobą odpowiedzialną za płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych, tj. (...) Sp. z o.o. NIP 852 261 14 97 z siedzibą w S. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, nie wpłacała w terminie ustawowym w okresie od 22.02.2016 r. do 20.01.2017 r. na rachunek Drugiego Urzędu Skarbowego w S. pobranych w 2016 r. i zadeklarowanych w deklaracji rocznej o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za 2016 r., PIT-4R, zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, tj. za:

- styczeń 2016 r. w kwocie 306,00 zł w terminie do dnia 22.02.2016 r.
- luty 2016 r. w kwocie 306,00 zł w terminie do dnia 21.03.2016 r.,
- marzec 2016 r. w kwocie 553,00 zł w terminie do dnia 20.04.2016 r.,
- kwiecień 2016 r. w kwocie 388,00 zł w terminie do dnia 20.05.2016 r.,
- maj 2016 r. w kwocie 291,00 zł w terminie do dnia 20.06.2016 r.,
- czerwiec 2016 r. w kwocie 242,00 zł w terminie do dnia 20.07.2016 r.,
- lipiec 2016 r. w kwocie 194,00 zł w terminie do dnia 22.08.2016 r.,
- sierpień 2016 r. w kwocie 194,00 zł w terminie do dnia 20.09.2016 r.,
- wrzesień 2016 r. w kwocie 194,00 zł w terminie do dnia 20.10.2016 r.,
- październik 2016 r. w kwocie 194,00 zł w terminie do dnia 21.11.2016 r.,
- listopad 2016 r. w kwocie 194,00 zł w terminie do dnia 21.12.2016 r.,
- grudzień 2016 r. w kwocie 194,00 zł w terminie do dnia 20.01.2017 r.,

tj. w łącznej kwocie 3.250,00 zł, czym naruszono przepis art. 38 ust. 1 i art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zra.),

tj. o wykroczenie skarbowe określone w art. 77 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

I. uznaje oskarżoną E. M. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to wykroczenie skarbowe na podstawie art. 77 § 3 kks skazuje ją na karę grzywny w kwocie 500 (pięciuset) złotych,

II. na podstawie art. 618 § 1 punkt 11 kpk przyznaje radcy prawnemu A. B. wynagrodzenie za obronę z urzędu udzieloną oskarżonej E. M. w postępowaniu przygotowawczym i sądowym w kwocie 738,00 (siedmiuset trzydziestu ośmiu) złotych zawierające podatek VAT w wysokości 23 % obliczony od kwoty 600 złotych - wyliczony na kwotę 138 złotych,

III. na podstawie art. 113 § 1 kks w zw. z art. 627 kpk zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości, w tym na podstawie art. 3 ustęp 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych wymierza jej 50 (pięćdziesiąt) złotych opłaty.

SSR Cezary Jankowski

Sygnatura akt: V W 701/18

UZASADNIENIE

Aktem notarialnym z dnia 5 lutego 2015 roku oskarżona E. M. oraz L. M. zawiązały spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Funkcję Prezesa Zarządu w wymienionej spółce sprawowała E. M.. Oskarżona w wymienionej spółce zatrudniała pracowników, wypłacała im wynagrodzenia, na co wskazują relacje zatrudnionych w tej spółce (...) oraz D. P.. Świadek K. J. wskazała w swoich zeznaniach na nienajlepszą - w jej ocenie - sytuację finansową firmy prowadzonej przez E. M., co między innymi powodowało opóźnienia w wypłatach pracowniczych wynagrodzeń. E. M. będąc osobą odpowiedzialną za płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych w okresie od lutego 2016 roku do 20 stycznia 2017 roku na rachunek Drugiego Urzędu Skarbowego w S. nie wpłaciła pobranych w 2016 roku i w styczniu 2017 roku zaliczek zadeklarowanych w deklaracji rocznej o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za 2016 rok PIT – 4R – od osób fizycznych w następującym rozbiciu czasowym i kwotowym - z kwoty łącznej 3250 złotych:

- styczeń 2016 r. w kwocie 306,00 zł w terminie do dnia 22.02.2016 r.
- luty 2016 r. w kwocie 306,00 zł w terminie do dnia 21.03.2016 r.,
- marzec 2016 r. w kwocie 553,00 zł w terminie do dnia 20.04.2016 r.,
- kwiecień 2016 r. w kwocie 388,00 zł w terminie do dnia 20.05.2016 r.,
- maj 2016 r. w kwocie 291,00 zł w terminie do dnia 20.06.2016 r.,
- czerwiec 2016 r. w kwocie 242,00 zł w terminie do dnia 20.07.2016 r.,
- lipiec 2016 r. w kwocie 194,00 zł w terminie do dnia 22.08.2016 r.,
- sierpień 2016 r. w kwocie 194,00 zł w terminie do dnia 20.09.2016 r.,
- wrzesień 2016 r. w kwocie 194,00 zł w terminie do dnia 20.10.2016 r.,
- październik 2016 r. w kwocie 194,00 zł w terminie do dnia 21.11.2016 r.,
- listopad 2016 r. w kwocie 194,00 zł w terminie do dnia 21.12.2016 r.,

- grudzień 2016 r. w kwocie 194,00 zł w terminie do dnia 20.01.2017 r..

Dowód:

- zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia skarbowego wraz z załącznikami - w tym z listą zaległości podatkowych – k. 1 – 14,
- deklaracja PIT - 4R wraz z wydrukami dot. zaległości podatkowych – k. 20, 21, 174,
- akt notarialny - wypis - dot. zawiązania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością oraz inne dokumenty rejestrowe – k. 67 – 80,
- zeznania K. J. – k. 85, 86,
- zeznania D. P. – k. 123, 124,
- dokumenty dot. zatrudnienia D. P. w (...) Centrum (...) - sp. z o. o. – k. 125, 126

E. M. urodziła się (...).

W tej sprawie podejmowano liczne czynności zmierzające do ustalenia miejsca pobytu E. M. i wykonania z jej udziałem czynności procesowych - z wynikiem negatywnym (k. 15 – 19, 24 – 30, 36, 37, 39 – 41, 43, 44, 46 – 60, 87 – 89, 92 – 97, 101 – 103, 105 – 120, 130 – 134, 145 – 151, 153, 155, 158 – 159, 161, 181, 182, 184 - 190)

W dacie 5 listopada 2018 roku wydano postanowienie o zastosowaniu wobec E. M. postępowania w stosunku do nieobecnych - na podstawie art. 173 § 1 kks (k.163).

E. M. była karana:

Wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 25 kwietnia 2017 roku - sygnatura akt: V K 1165/16 za przestępstwo z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 12 kk została skazana na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat oraz grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych z określeniem wysokości jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 złotych.

Dowód;

- dane o karalności – k. 165, 166,
- odpis wyroku Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 25 kwietnia 2017 roku – sygnatura akt: V K 1165/16 – k. 179, 180,

W przedmiotowej sprawie od oskarżonej nie odebrano wyjaśnień - procesowo nie zaistniała taka możliwość, co też zaimplikowało prowadzenie tego postępowania w trybie art. 173 § 1 kks. obrońca E. M. wniósł o jej uniewinnienie w zakresie sformułowanego przeciwko niej oskarżenia.

Rekonstruując stan faktyczny w tej sprawie oparto się na dowodach dokumentarnych wskazanych w początkowej części uzasadnienia. W ocenie sądu dokumenty te zasługują w pełni na uwzględnienie, zostały wytworzone przez uprawnione podmioty nie zawierają budzących zastrzeżeń treści, nie były też kwestionowane przez żadną ze stron procesu. Także oparto się na zeznaniach świadków K. J. oraz D. P.. W ocenie sądu relacje te są wewnętrznie spójne, logiczne, pozbawione są takich elementów, które świadczyłyby o ich niewiarygodności.

Przepis art. 77 § 1 kks stanowi o odpowiedzialności płatnika lub inkasenta, który pobranego podatku nie wpłaca w terminie na rzecz właściwego organu. Z kolei przepis art. 77 § 3 kks stanowi o tym, iż w przypadku gdy kwota niewpłaconego podatku nie przekracza ustawowego progu sprawca czynu określonego w art. 77 § 1 kks odpowiada za

wykroczenie skarbowe. Z kolei przepis art. 6 kks wprowadza konstrukcję czynu ciągłego rozstrzygając, iż ten sam czyn może stanowić tylko jedno przestępstwo skarbowe albo tylko jedno wykroczenie skarbowe, dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej samej sposobności, uważa się za jeden czyn zabroniony; w zakresie czynów zabronionych polegających na uszczupleniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej za krótki odstęp czasu uważa się okres do 6 miesięcy. Przepis art. 9 § 3 kks stanowi, iż za przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe odpowiada, jak sprawca, także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej.

Sąd nie podzielił stanowiska obrońcy oskarżonej, co do uwolnienia jej od winy w zakresie zarzutu aktu oskarżenia. Sąd podziela powszechnie przyjęte stanowisko, iż kondycja finansowa płatnika (na co mogłyby wskazywać powyżej przywołane zeznania K. J.) nie ma znaczenia dla odpowiedzialności karnoskarbowej płatnika (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16.05.2002 r., sygn. akt IV KKN 427/98, Legalis nr 56147, z dnia 02.08.2002 r., sygn. akt IV KKN 426/98, Legalis nr 63937, z dnia 19.08.1999 r., sygn. akt III KKN 434/97, Legalis nr 47109). Środki pieniężne pobrane przez płatnika nie należą do niego, a jego powinnością jest jedynie obliczenie i pobranie podatku, a następnie przekazanie go na rachunek właściwego organu. Podkreślić należy, że w niniejszej sprawie oskarżona była zobowiązana do przekazania zaliczek, które pobrała od ówczesnie wypłaconych wynagrodzeń pracowników. Jeżeli zatem płatnik posiada środki finansowe, ale przeznacza je na inny ekonomicznie cel, chociażby przeznaczał je na podtrzymanie działalności gospodarczej, w grę może wchodzić jedynie umniejszenie stopnia jego winy, nie zaś jej całkowite wyłączenie. Do całkowitego wyłączenia odpowiedzialności płatnika mogłoby dojść tylko w sytuacji gdyby w ogóle nie posiadał on środków finansowych i nie mógłby ich pozyskać na innej drodze, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Wskazać należy że na gruncie art. 77 § 3 kks samo niewpłacenie w terminie przez płatnika pobranego podatku, w przypadku braku wyłączenia winy, jest zachowaniem wypełniającym znamiona omawianego wykroczenia skarbowego. Przepis ten nie przewiduje w zakresie strony podmiotowej wykroczenia szczególnej motywacji sprawcy niewpłacającego pobranego podatku. Z powyższych względów sąd nie zaaprobował stanowiska obrońcy oskarżonej, co do negacji sprawstwa odnośnie zarzucanego jej czynu - wskazanego w akcie oskarżenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności sąd uznał E. M. za winną tego, że:

będąc osobą odpowiedzialną za płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych, tj. (...) Sp. z o.o. NIP (...) z siedzibą w S. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, nie wpłacała w terminie ustawowym w okresie od 22.02.2016 r. do 20.01.2017 r. na rachunek Drugiego Urzędu Skarbowego w S. pobranych w 2016 r. i zadeklarowanych w deklaracji rocznej o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za 2016 r., PIT-4R, zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, tj. za:

- styczeń 2016 r. w kwocie 306,00 zł w terminie do dnia 22.02.2016 r.
- luty 2016 r. w kwocie 306,00 zł w terminie do dnia 21.03.2016 r.,
- marzec 2016 r. w kwocie 553,00 zł w terminie do dnia 20.04.2016 r.,
- kwiecień 2016 r. w kwocie 388,00 zł w terminie do dnia 20.05.2016 r.,
- maj 2016 r. w kwocie 291,00 zł w terminie do dnia 20.06.2016 r.,
- czerwiec 2016 r. w kwocie 242,00 zł w terminie do dnia 20.07.2016 r.,
- lipiec 2016 r. w kwocie 194,00 zł w terminie do dnia 22.08.2016 r.,
- sierpień 2016 r. w kwocie 194,00 zł w terminie do dnia 20.09.2016 r.,
- wrzesień 2016 r. w kwocie 194,00 zł w terminie do dnia 20.10.2016 r.,

- październik 2016 r. w kwocie 194,00 zł w terminie do dnia 21.11.2016 r.,
- listopad 2016 r. w kwocie 194,00 zł w terminie do dnia 21.12.2016 r.,
- grudzień 2016 r. w kwocie 194,00 zł w terminie do dnia 20.01.2017 r.,

to jest w łącznej kwocie 3.250,00 złotych, czym naruszono przepis art. 38 ust. 1 i art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zra.), to jest popełnienia wykroczenia skarbowego z art. 77 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

Wymierzając oskarżonej karę za przypisany czyn sąd kierował się treścią art. 12 § 1 i 2 kks i art. 13 § 1 kks, a w szczególności uwzględnił rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu zabronionego, jej motywację oraz właściwości i warunki osobiste. Na niekorzyść oskarżonej sąd uwzględnił znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżoną obowiązku nałożonego przez ustawę, a dotyczącego niewpłacania pobranego podatku, a także jej karalność - szczegółowo ujawnioną jak wyżej. Na korzyść oskarżonej sąd uwzględnił fakt, iż w tym okresie oskarżona borykała się z problemami finansowymi, które próbowała przewyciężyć, chociażby regulując, choć z opóźnieniem, wynagrodzenia pracowników (relacja K. J.). Mając na uwadze powyższe sąd wymierzył oskarżonej karę grzywny w wymiarze 500 złotych. W ocenie sądu tak ukształtowana kara jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonej, społecznej szkodliwości czynu jak również, spełni swoje cele zarówno w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej.

Ze wskazaniem na przepis art. 618 § 1 punkt 11 kpk przyznano radcy prawnemu - A. B. wynagrodzenie za obronę z urzędu w postępowaniu przygotowawczym i sądowym udzieloną oskarżonej E. M. w kwocie 738 złotych zawierające podatek VAT w wysokości 23 % obliczony od kwoty 600 złotych - wyliczony na kwotę 138 złotych, albowiem wymieniony obrońca udzielił pomocy prawnej oskarżonej, a koszty tejże obrony nie zostały pokryte przez oskarżoną, ani też przez inną osobę.

Na podstawie art. 113 § 1 kks w zw. z art. 627 kpk, art. 3 ustępu 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądzono od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości oraz wymierzono jej 50 złotych opłaty, nie znajdując podstaw do uwolnienia E. M. od zobowiązania do uiszczenia tych należności.

SSR Cezary Jankowski